

1. Milan šel k chalupě a zavřel za sebou dveře, aby Alík pochopil, že má teď jiného pána.
2. Ve chvíli, kdy dramatický vývoj boje o město dosáhl vrcholu, dorazily konečně očekávané posily.
3. Časem se naučil pracovat tak úsporně, že si všechno dobře rozvrhl, a proto mu ještě zbyl čas k tomu, aby se podíval na představení, které v divadle právě hráli.
4. Protože němečtí vojáci přiváděli stále posily, postavili Pražané barikády a statečně se bránili, ač měli prázdné ruce.
5. Vlaková souprava, jež měla osm vagónů, vjela do nádražní haly a dav lidí se vyhrnul na peron.
6. Přátelé, kteří se divili, jak skromně žije, ale netušili její bídu, byli tím pobouřeni a spěchali jí pomoci.
7. Víckrát na houby nepůjdu, protože mě to nebaví, a raději budu doma pomáhat, aby se vidělo, že jsem se polepšil.
8. Víím, že vás zajímá cizí literatura a že se s ní snažíte seznámit české čtenáře, a proto vám doporučuji tuto zajímavou práci, která obsahuje příspěvky k otázkám překládání.
9. Škola, do níž chodím, uspořádá počátkem letošních prázdnin závody chlapců a děvčat v běhu kolem sídliště, a proto jsme napsali babičce, že nás má čekat o několik dní později.
10. Když vstoupili do klece a strojník ji spustil, zdálo se chlapci, že klec stojí, ale že se stěny ženou do výše.
11. Na kamení na kraji lesa seděly velké mouchy a kolem nich poletovali žluťáskové a babočky tak bezstarostně, jako by ani nevěděli, že několik kroků od nich pobíhají po stromech čilí mravenečci, kteří se včera a dnes probudili ze spánku.
12. Pochopil, že se všechna nepřítel života postavila proti tomuto stromu, aby jej utužila, že po celé zimy musel v kamenité půdě hledat výběžky svých kořenů jemné póry země a musel z nich vyčerpávat sílu pro příští rok, aby nezahynul v neúrodných podmínkách vyprahlé okolní krajiny.
13. Pozoroval malého chlapce, jak si hraje s míčem, a viděl, že s ním zacházel tak obratně, až to každého udivovalo.
14. Na chodbě jsem se opřel o zeď, a jako bych se bál, že by mohla vyběhnout za mnou a mohla by mi tu nepatřičnou dávku vína odebrat, začal jsem pít.
15. Kafkovi hrdinové – a v tom se podobají většině lidí současného světa – se pohybují v prostoru, v němž nemůže dojít k setkání mezi lidmi, v němž dokonce i nejbližší lidé mohou proti sobě vystupovat jako nepřátelé.
16. Byly jich u mne desítky, všichni se ptali, co si myslím o novém premiérovi, a mně bylo neobyčejně trapné opakovat pořád dokola týž výklad, neboť mi nepřipadal vůbec nijak originální.
17. Bylo mi smutno a napadlo mě, že tenhle národ je nepoučitelný, protože už tolikrát napnul veškeré své naděje k nějaké síle, od níž si sliboval, že vyřeší jeho problémy za něj.
18. Obávám se, že byste nemohl, pane Nováček, zastávat vysoký úřad, který Vám chceme dát, a že byste nemohl plnit své čestné poslání, které jste si předsevzal.
19. Poslouchal jsem a díval jsem se na Dorotku, jak pořád počítala peníze, pořád si něco šeptala a chytala se za hlavu.
20. Poslední paprsek naděje, od něhož si Petr sliboval záchranu, pohasl, jako pohasíná poslední jiskérka v dohořelém táborovém ohni, když na něj vyliješ vědro vody.